

Poslední mindrák

Wabi Ryvola

Mám kousavý půldne čert ví proč jsem sám
vzteky mi v těle tuhne žádá si to flám
nemám ani vindru nemám ani flok
jak se zbavit mindru když nedostanu lok

Poztrácel jsem štěstí jsem úplně hin
sešlej vod neřestí piju teď svůj spleen
mám prohníly boty vod těch mrzkejch cest
a rozervaný noty jimž dal pajzl křest
Nemůžu jak fousy holit svědomí a stesk
nezbejvá než drsně zvolit karabiny třesk
kdyby tak šlo začít znova navrátit se zpět
jó tohle může vygumovat jenom onen svět
Někdy je mi nanic že jsem utek pryč
vod svejch rodnejch hranic kdo mi vrátí klíč
máma dávno zhasla bráchu celník chyt
zatraceně smutně mutuju ten hit

Bezesný sou noci bezvýchodnej den
množí se mi cosi jak jen (teď) z toho ven
vzpomínám teď nahlas jak mi pastor řek
život není máslo uhraj si v něm flek